HORGÁSZHÍRADÓ

-De nehéz az iskolatáska, egy szép napos délelőtt- énekli Demjén „Rózsi", népszerű slágerében,- de nehéz az még délután is, mondják a diákok,- de nehéz volt kifizetni a belevalóval együtt, mondják a szülők.

-Nagyon úgy néz ki a dolog, hogy senki sem örül felhőtlen örömmel a Szeptember hónapnak, ki ezért, ki azért. Egyedül talán a szőlősgazdák kivételek, akik jó termésre számíthatnak az idei évben. Bezzeg az Augusztus az igen, az, jó hónap volt! Még tartott a vakáció, aztán ott volt az a háromnapos horgásztábor, majd pedig a falunapi programok, és nem is szólva az Olimpiáról, ami heteken keresztül lázban tartotta a fél világot. Bizony elég izgalmasra sikerült ez a hőségriadókkal fűszerezett Augusztus. Rögtön az elején, már elsején megnyílt a 2008-as gyermek horgásztábor.

Negyvenkettő gyerek, a táborvezetők és a kísérő szülők, segítségével állt neki a táborverésnek, természetesen hatalmas hangzavar, izgatott futkosás kíséretében. Ennek ellenére, vagy talán ép ezért, délre már állt mind a huszonhat sátor, beköltözésre készen. Ebéd után természetesen horgászás, majd este ünnepélyes tábornyitó, majd tónévadó. 2008.09.01.-ától az V.-számú tó a „Piknik Horgásztó"- nevet viseli, melyre egy kis kerámia tábla hívja fel a kilátogatók figyelmét. Az est fénypontja a hatalmas tábortűz, és a parázson sütött szalonna, és kolbász volt.

Második nap: délelőtt horgászat, ebéd után versenyhorgász bemutató, majd a helyi tűzoltó egyesület látványos gyakorlatokkal szórakoztatta az érdeklődőket.

Harmadik nap: horgászverseny, eredményhirdetés, díjak átadása, délben halászlé, majd mivel minden véget ér egyszer, és a jó dolgok hamarabb, mint a rosszak, délután táborbontás.

A gyermek horgászverseny végeredménye:

1. Liska Bence 780gr
2. Lázár Zsófi 660gr
3. Dózsa Christoph 40gr

Az első három helyezett értékes horgászfelszerelést kapott az oklevél mellé, de a többi résztvevő sem távozott üres kézzel.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik segítséget nyújtottak a tábor létrehozásában, illetve a programok lebonyolításában.

A Császártöltési Falunapok három napja alatt minden korosztály megtalálta a számára megfelelő szórakozási lehetőséget. Orgona és harsona koncert, könnyűzenei programok, festménykiállítás, gyermekműsorok, teremfoci, bor és pálinkakóstoló, horgászverseny és az utcabál. Tehát lehetett választani mindenkinek vérmérséklete és érdeklődési köre szerint..

A falunapi horgászverseny a hagyományoknak megfelelően szombaton, reggel hat órától kezdődött tizenkét, egyenként háromfős csapat részvételével. A kilenc órai lefújást követő mérlegelés után a következő sorrend alakult ki:

1. Könyörtelenek: Fejes Krisztián, Mihályi László, Kovács Andor,
2. Pulykások: Borbényi Róbert, Hohn Szilveszter, Hohn Ádám,
3. Ifjoncok: Himmer István ifj, Paunok Miklós, Paunok Gábor,

Az első három helyezett csapat oklevelet, és ajándékkosarat vihetett haza. Aki nem ért el dobogós helyezést az, pedig megvigasztalódhatott az esti jó hangulatú utcabálon. Aki pedig egyik programra sem jött el az, nagyon sajnálhatja, de késő bánat!

Lázár László

KÖNYVTÁRI SAROK

1. Augusztusban a Gemenc Zrt. Alkotótáborának festményeiből nyílt kiállítás a könyvtárban. A festmények 22 művész kezemunkáját dicsérték.
2. Szeptember közepétől elkezdődött a második internetes tanfolyam 11 résztvevővel.
3. Október 10-én a gazdálkodási napló kitöltését segítő képzést tart az Agrárkamara a könyvtárban elegendő jelentkező esetén.
4. A könyvtár állománya 75 új könyvvel bővült.
5. Október 17-ére újból várja a könyvtár az ötórai teára az érdeklődőket.
6. A könyvtár fotópályázatot hirdet általános iskolás és felnőtt kategóriában. Pályázni max. 5 bizonyítottan saját hagyományos vagy digitális fényképpel lehet.

Téma: természet, növények, állatok, család, barátok, humoros képek, egyéb.

A fényképekből kiállítást rendezünk. A kategóriák győztesei könyvjutalmat kapnak. Lehetősége lesz a közönségnek is az általa legjobbnak tartott fényképre szavazni.

A képeket november 7-ig lehet leadni az iskolában vagy a könyvtárban.

A kiállítás megnyitója november 14-én lenne.

Sebestyénné Márin Anna könyvtáros

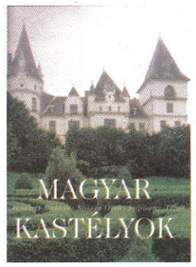

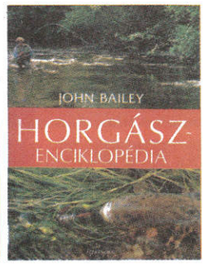

Császártöltési Hírmondó

Kiadja és terjeszti: Császártöltés Önkormányzata

Szerkesztette: Berger Józsefné

Fotókat készítette: Angeli Gyuláné

Készült: Kópia Kft. *Felelős vezető:* Lichtenberger Tibor

CSÁSZÁRTÖLTÉS 1744 Tschasartet

Császártöltési Hírmondó

XII. évfolyam 5. szám
2008. október

Császártöltési Önkormányzat lapja — Megjelenik kéthavonta

A településért tenni akaró császártöltésiekben hiszek

A választások idején sok ígéret, még több terv fogalmazódik meg a közszereplést vállalni akaró polgármester-és képviselőjelöltek programjaiban. Ha megválasztásuk után ezek egy részét sikerül teljesíteni, az már eredménynek könyvelhető el. Bármely poszton is tevékenykedik valaki,- ha nem első ciklusát tölti - már tudja azt, hogy ez a munka csak „ kívülről „ látszik könnyűnek. Sokszor elhangzik a választópolgárok részéről az, hogy ezt én így csinálnám, miért nem így, vagy úgy történt, miért ülnek ott, ha nem tudják ezt, vagy azt megvalósítani. Azután, amikor ilyen jellegű feladatot vállal az illető, derül ki, hogy mennyi oldalról meg van kötve a keze, hiszen törvények, rendeletek, szabályok között mozoghat csak, illetve a legfőbb akadálya egy-egy ígéret megvalósításának a pénz.

Félidejéhez érkezett a 2006/2010-es választási ciklus. Ebből az alkalomból kérdeztük Frick József polgármestert arról, hogy a tervei közül, amelyet a falu érdekében megfogalmazott mi valósult meg eddig, milyen elképzelései vannak még. Milyen sikereket könyvelhet el, voltak-e nehézségek, amelyek előre nem

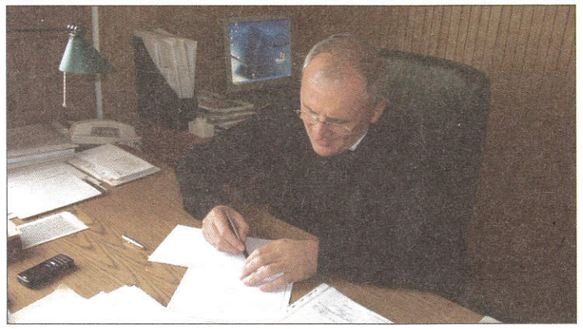

láthatóan akadályozták tervei végrehajtását. Betekintést szeretnénk kapni a település napi életébe, az intézmények és az egész település működtetésébe.

(Riport a 4-5.oldalon)

De nehéz az iskolatáska....

Új sorozat indul útjára októberi lapszámunkban. Ezt a sorozatot 20 kisgyerek, az őket tanító tanítóméni(k), bácsi(k), -most Bakné Márin Erzsébet- írják majd. Úgy tervezzük, hogy elkísérjük az osztályt az általános iskolai tanulmányaik idején. Vajon mi lesz 7-8 év múlva? Milyen nehézségeket, buktatókat, akadályokat kell legyőzniük ezeknek a pici emberkéknek? Ma még nem tudjuk. De mindannyian szurkolunk nekik- ahogyan a többi gyereknek is-, hogy egészséges, okos, becsületes nagyfiúkká, nagylányokká serdüljenek, olyanokká, akik bízva magukban, a tudásukban, tehetségükben megállják majd a helyüket a középiskolában, azután az életben egyaránt.

Tisztelt Császártöltés Fejlődéséért Közalapítvány Kuratóriuma, Tisztelt Képviselőtestület és Polgármester Úr és a Támogató Császártöltésiek!

Családunk örömmel értesült róla, hogy 2008. augusztusában elkészült községünkben a Kilátó. Szép és érdekes színfoltja településünknek ez a létesítmény, melyet szeretett Béla bácsink álmodott meg. Ő, aki lokálpatriótaként tevékenykedett szülőfalujában, sajnos már nem csodálhatja meg az innen nyíló panorámát.

Szeretnénk köszönetet mondani, hogy elhunyt hozzátarozónk álma valóra vált. Ebben nagy szerepet kapott az önök támogató magatartása, elkötelezettségük az ügy iránt. Mégegyszer köszönjük és további eredményes munkát kívánunk.

Császártöltés, 2008. szeptember 16.

Tisztelettel:
Szálas Gabriella, Schaffer István

Császártöltésről indultak: Bergmann János 6-7. oldal

Nyári élményeink képekben 11. oldal

Családfakutatók Császártöltésen 8. oldal

Iskolai-Óvodai Hírek 10-11. oldal

Visszatekintés a Falunapokra

Augusztus közepén lezajlottak a 2008. évi Császártöltési Falunapok rendezvényei. Ezúttal képes beszámolót közlünk a programokról.

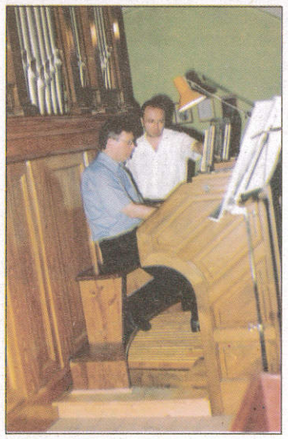

Horgászok és sportbarátok tábora

Milyen jó is visszaemlékezni a nyári kalandokra. Szinte fel sem lehet sorolni a rengeteg programot, élményt, amiben részük volt a gyerekeknek. A sátorozás, a horgászatok, az esti tábortűzek és szalonnasütések, a tűzoltók látogatása, a foci-és kézimeccsek, bicikli és gyalogtúrák, állatsimogatás, a keceli fegyverpark, fagyizások és pizzák.

A gyerekek szívből köszönönik valamennyi rendező, támogató, segítő felnőtt munkáját, amivel életre szóló élményt szereztek részükre.

Óvodai élet

Óvodai-Iskolai hírek

De nehéz az iskolatáska....

(folytatás az 1. oldalról)

Anyukánk gondosan kivasalta hófehér blúzocskánkat, sötét szoknyát, nadrágot adott ránk. Miközben gondosan megfésülte, copfba kötötte hajunkat ő is nagyokat sóhajtozott. És ideges is volt kicsit, hogy ne késsünk el. Hová is indultunk, így szeptember első napján?! Az ISKOLÁBA. Hiszen mi már nagyok vagyunk, és csak a kicsik járnak óvodába. Mégis milyen jólesett, hogy a kedves, régi óvónénik, Évi és Erika is ott vártak bennünket a kapuban és biztatóan mosolyogtak ránk. Volt ott más ismerős is, vele már nyáron megismerkedtünk, mert mindenkit meglátogatott otthon is. A tanító nénink, Erzsi néni. Köszöntött bennünket, megsimogatta a fejünket és biztatott, hogy ne féljünk. A nagy iskolaudvarra is ő vezetett be bennünket, a Fanni kezét fogta. A többiekét pedig egy-egy nyolcadikos nagy gyerek.

Öten, - a Balázs, a Levente, a Valentina, a Fanni és a Bence a nyáron még visszajártunk az óvodába, és verset tanultunk az évnyitóra. Szépen el is mondtuk.

A másnap reggel még izgalmasabb volt. Mindenki az új táskájával a hátán érkezett, új tolltartója, ceruzái, és rengeteg ismeretlen, érdekes dolog volt a táskánkban. Vajon mire kell majd a sok színes korong, a pálcikák, a színes lapok? Gyorsan megtudtunk mindent. Most, egy hónap után az iskolai életünkről, élményeinkről mesélünk mindenkinek.

Benedek Viktória: Én nem féltem iskolába jönni. Az óvodában azért volt jobb, mert egy foglalkozás volt csak és már mehettünk is az udvarra. Ha jók vagyunk a tanító néni úgy nevez bennünket, hogy tündérfiúk és tündérszép lányok.

Óvári Aliz: Kedvenc órám a tornaóra. Tóni bácsi, a tornatanár

mindig úgy nevez bennünket, hogy „Csicsergő-csacsorgó bandasereg". Hittanra és modern táncra is járok, amit nagyon szeretek.

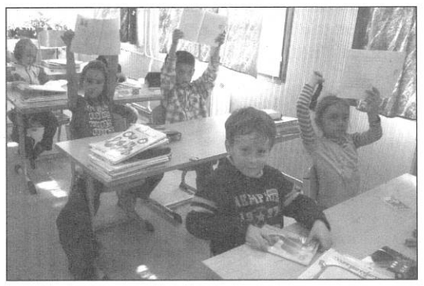

Fejes Fanni: A tanulás fontosabb, mint a játék. A németórát szeretem. Szavakat tanulunk a családot, az ollót, a ragasztót.

Huber Balázs: Az iskolában az a rossz, hogy itt tanulni kell. Az oviban nem kellett. Kedvencem a rajzóra, ahol már erdőt és órarendet is rajzoltunk.

Flórián Zsolti: Ha fáradtak vagyunk tanulunk egy éneket. Góliát focira és hittanra is járok.

Balla Kristóf: Még az a jó, hogy több szünet is van.

Miks Dorka: Fuvolára és balettra is járok. Sajnos a rajzszakkörre azért nem tudok, mert e zenével egyszerre van. Pedig rajzolni nagyon szeretek.

Blinszki Szilárd: Már tanultuk a 2-est, hogy hogyan kell írni. A Tóni bácsihoz járok Góliát focira.

Koch Máté: Háztetőket és fordított fecskevonalakat is tudunk már írni. Én is járok a focira, az apukám is focista volt.

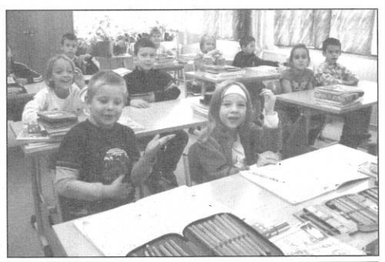

Juhász Valentina: Én zongorázni tanulok, ami nagyon érdekes. Már tanultunk hangokat is, azt, hogy dó, ré, mi, szó. Balettra is járok.

Tóth Toncsi: Én már sokkal jobban írok, mint eleinte. Még dicséretet is kaptam a tanító nénitől. Focizni járok és furulyázni is.

Herb Niki: Nagyon szeretek gyurmázni, és már meg is dicsértek azért, hogy milyen ügyes vagyok. A Melinda nénihez kerámiára is járok.

Prohászka Bence: Lovat és embert is formáztam gyurmából. Technika órán engem is megdicsértek.

Ötott-Kovács Bettike: Én nagyon szépen írok, és szeretem a rajzórát is.

Borbényi Bendegúz: Kecelről járok ide az iskolába. Nekem mindig meg kell mérnem a vércukromat és diétáznom is kell. A Rózsi néni diétás ebédet főz nekem. A kezem meg azért van gipszben, mert eltörött.

Halász Vivien: A technikát szeretem és a rajzot.

Sebők Adél: Modern táncra járok, de még igazi táncos ruhánk nincsen.

Jónás Levente: Furulyára járok, és már tanultuk a hangokat is. Később majd mivel fogok zenélni, még nem tudom.

Az 1. osztályosok

Az Óvoda...

..termei és udvara is benépesült szeptember 1. napjával. A kicsikből középsősök, a középsősökből nagycsoportosok lettek. És megérkeztek a legkisebbek is. Az első hetekben még előfordult néha-néha egy kis pityogás, mára azonban megismerkedtek már az óvó- és dadusnénikkel, a nagyobb gyerekekkel, és új környezetükkel is.

A nagycsoportosok már részt vettek az első kirándulásukon. Kecskemétre utaztak, hogy a Ciróka Bábszínház műsorát megnézzék. Arról, hogy milyen előadásokat láthatnak még az év során Kiszely Ágnes igazgató ezt mondta." Sokan hiszünk a mesélés erejében, hiszen a mese képes arra, hogy megfogalmazza a gyerekek problémáit, és egyben utat mutasson a megoldáshoz.Ezért esett az új évadban a választásunk a rút kiskacsa, valamint a Csíkos mesében szereplő gyva kistigris történetére"

ÖNKORMÁNYZATI TÁJÉKOZTATÓ

A települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról szóló rendelet módosítása

Császártöltés Község Önkormányzatának Képviselőtestülete a 2008. szeptember 17-ei ülésén a 14/2008. (IX.21.) számú rendeletével módosította a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról szóló 16/2004. (VI.24.) rendeletét. A rendelet-módosítás értelmében 2008. szeptember 21. napjától a lakossági és önkormányzati intézményi közszolgáltatási díjak legmagasabb mértéke az alábbiak szerint változik:

Egységnyi díjtétel gyűjtőedény alapján	Egyszeri ürítési díj
110 literes	249,7,- Ft + Áfa
120 literes	272,4,- Ft + Áfa
240 literes	544,8,- Ft + Áfa
1100 literes	2.497,- Ft + Áfa
3000 literes	8.810,- Ft + Áfa
4000 literes	9.080,- Ft + Áfa
5000 literes	11.350,- Ft + Áfa
7000 literes	15.890,- Ft + Áfa

A díjváltozás 110 literes gyűjtőedények vonatkozásában díjcsökkenést, míg az ettől nagyobb térfogatú gyűjtőedények esetében díjnövekedést eredményezett.

Tájékoztatjuk a község lakosságát, hogy a fenti rendelet módosítása következtében az évenkénti lomtalanítási akciók száma 2008. évtől a korábbi kettőről egy darabra változik éves szinten.

Szelektív hulladékgyűjtés:

A szelektív hulladékgyűjtés megvalósítása, a települési szilárd hulladék másodlagos hasznosítása céljából az önkormányzat közigazgatási területén hulladékgyűjtő szigeteket alakított ki.

A másodlagos hasznosításra alkalmas hulladékok gyűjtése papír, műanyag és üveg anyagfajtákra történik.

Császártöltés területén 4 db szelektív hulladékgyűjtő sziget került kialakításra, melyek az alábbi közterületi helyszíneken találhatók:

a) Szabadság tér - Zöldfa utca sarok

b) Tavasz utca közepén lévő park

c) Kossuth L. utcai Vegyesbolt előtti tér

d) Piactér

A szelektív hulladékgyűjtésben részt vevő ingatlantulajdonosok számára a közszolgáltatás díján felül külön díjazás nem számítható fel. A szelektíven gyűjtött hulladék elszállításáról, hasznosításáról és elhelyezéséről a közszolgáltató gondoskodik.

Lomtalanítás:

A 2008. évi lomtalanításra településünkön 2008. október 13-17. között kerül sor.

A lomtalanítás a meghatározott napokon, reggel 7 órától kezdődik, és az aznapi útvonaltervben szereplő utcák befejezéséig tart.

A lomtalanítás során nagy térfogatú lomhulladékok (szekrény, ágy), fém-, fa-, papír-, műanyag-hulladékok valamint zöldhulladékok kerülnek begyűjtésre.

A lomtalanítás során a kis térfogatú hulladékokat zsákban összekötve, a növényi eredetű hulladékokat pedig összekötve kell kihelyezni.

Az egyéb módon kihelyezett hulladékok és a veszélyes hulladékok nem kerülnek elszállításra! Kérjük a lakosságot, hogy a zsákok megtöltésénél szíveskedjenek odafigyelni arra, hogy a zsákok kézi erővel mozgathatók legyenek.

Veszélyes hulladékok: elemek, akkumulátorok, festékek, lakkok, ragasztók, oldószerek, növényvédő szerek, gázolajos ballonok, vegyszeres és permetszeres flakonok, gumiabroncsok, elektronikai hulladékok (mosógép, hűtőszekrény, mikrohullámú sütő, porszívó, kávé-teafőző, Tv, rádió, magnó).

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a gumiabroncsok illetve az elektronikai hulladékok elszállítására későbbi időpontban sor kerül, kérjük, hogy az ilyen jellegű hulladékokat 2008. november 22-én egyénileg szállítsák be 7,00 - 15,00 -ig a Cukrászda udvarában, a Sportpályán illetve a Központi buszmegálló területén (Angeli bolt előtt) elhelyezett konténerekbe (Angeli bolt előtt).

A lomtalanítás 2008. évi útvonalterve:

Október 13. hétfő:
Kiscsala, Bajai u., Bajcsy-Zs. u., Bajtárs u., Ady E. u., Úttörő u.

Október 14. kedd:
Petőfi S. u., Kossuth L. u., Munkácsy M. u., Rákóczi F. u.

Október 15. szerda:
Szabadság tér, Hősök tere, Sport tér, Keceli u.

Október 16. csütörtök:
Zója u., Terv u., Tavasz u., Rózsa u., Gábor Á. u., Dózsa Gy. u.

Október 17. péntek:
József A. u., Ifjúság u., Bem u., Zöldfa u., Lenin u.

Tájékoztatjuk az ingatlantulajdonosokat, hogy 2008. évben lehetőségük van arra, hogy lakóingatlanonként 750 kg/év veszélyes hulladéknak nem minősülő hulladékot a Vaskúti Hulladéklerakóba (Vaskút, Külterület 0551.hrsz) ellenszolgáltatás nélkül saját járművel kiszállíthatnak lakcímigazoló kártya felmutatása ellenében.

A Hajós Környéki Társult Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat fogadóóráinak rendje

2008. szeptember 1-jétől az alábbiak szerint változott:

Hétfő: 13-16
Kedd: 8-12
Szerda:13-16
Csütörtök: 8-12
Péntek: 8-12

A szolgálat ruhafelajánlásokat közvetít fogadóidő alatt.
Cím: Polgármesteri Hivatal
Császártöltés, Keceli út 107.
Tel.: 78/443-320

Berger Andrásné
családgondozó

– Hol tart a választási programjának megvalósulása?

A nagypolitikában bevett szokás, hogy a választási ígéretek a választás napjáig tartanak. Sajnos ez a gyakorlat a településeknél is megmutatkozik akkor, amikor különböző gondolkodású, és érzelmi töltődésű emberek szállnak ringbe a választók kegyeiért, és csak ezeket a kegyeket tartják szem előtt. Az élet sajnos kijózanít, a lehetőségek mindig elmaradnak a vágyaktól, és főleg a megalapozatlan ígéretektől. A korábbi testület tagjai és jómagam is csak olyan programmal állhattunk elő, amely a falu életét előreviszi, és ismereteink, tapasztalataink alapján némi realitása is van a megvalósításának.

Az önkormányzatok helyzete 2001. óta anyagilag folyamatosan romlik, a kötelezően ellátandó feladatok nőnek, az állam által ehhez biztosított pénz nem csak reálértékben, hanem nagyságrenddel is csökkent. Ilyen körülmények között kell az intézmények korábbi színvonalon való működtetését folytatni, és a falu fejlődését meghatározó beruházásokat létrehozni. Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson a polgármester mellett olyan testületnek kell állnia, aki ebben a munkában tanácsadója, segítője, támogatója, ha kell kritikusa. A kritika nem az alaptalan följelentések halmazát, névtelen levelek tömegét jelenti, hanem a szemtől szembeni problémafölvetést és egymás meggyőzését. A testület túlnyomó része eddig is támogatott és bízom abban, hogy a jövőben is mellettem áll azért, hogy a mindenkori realitásokat figyelembe véve korrekt, pontos és tisztességes munkát végezhessek. Van ehhez még egy olyan hivatali gárda, aki érti, tudja a szakmáját, feladatát mindig megfelelően igyekszik ellátni. Nem állítom azt, hogy a mindennapi munka során pontatlanságok nem fordulnak elő, de mind a testület, mind pedig a munkatársaim esetében elmondhatom, hogy ez sosem szándékos, és ha észrevesszük, vagy tudomásunkra jut, minden esetben korrigálásra kerül. Vannak, akik ezt meglovagolva, féligazságokat hangoztatva, egy-egy részletet kiragadva, fölkészületlenül, csak a rosszat belemagyarázva megvádolnak bennünket, de eddig még mindig az bizonyosodott be, hogy alaptalanul. Ezeket a rosszindulatú pletykákat megcáfolni sem akarom, hiszen néha olyan képtelenségekről szólnak, amit normális gondolkodású ember úgysem hisz el. Nem tudom, hogy az, aki mindig csak rosszat mond, feltételez, építő gondolata nincs, tenni semmit nem tesz a településért, mit vagy kit képvisel? Én az együttgondolkodó, a településért együttesen tenni akaró császártöltésiekben hiszek.

–Ami a legfontosabb kérdés. Kérem tájékoztassa a lakosságot a település anyagi helyzetéről!

Az Önkormányzatnak kifizetetlen számlája, tartozása nincsen, hitele csak a szennyvízre van. Ez a hitel 15 éves futamidejű, megfelelő gazdálkodás mellett könnyen tartható. Jelenleg 67 millió forint készpénzzel rendelkezünk, ami elegendő arra, hogy a folyamatos működtetést, a tervezett beruházások önerejét, és a mindennapi munka nyugodtságát biztosítsa. Az önkormányzatnak nem volt szüksége arra, mint számos környező településnek, hogy több százmilliós nagyságrendben részvényeket bocsásson ki, és évtizedekre eladósítsa a települést.

Feladat, szolgáltatás megszüntetésére anyagiak miatt eddig még nem volt szükség, ezt ezután is csak indokolt esetben tesszük majd meg. Inkább társulunk, más településekkel közösen próbáljuk megoldani a feladatokat, mert az állam gazdálkodása erre kényszerít bennünket is. Ezek a társulások azonban nem csak kényszerpályák, hanem gazdaságosak és ésszerűek is. Ez az elmúlt egy esztendőben mind az oktatás, mind az idősek ellátása területén is bebizonyosodott. Számításaink szerint ez így lesz a családsegítés, gyermekvédelem esetében is.

–A szennyvízberuházáson nyert 750 és az iskolafelújítási programban most elnyert 177,9 millió forint együttesen megközelíti az egymilliárd forintot. Ha csak ezeket vesszük is figyelembe felmerül a kérdés, hogy a Polgármester Úrnak, aki a Megyei Közgyűlés jobboldali frakciójában tevékenykedik, vajon hogyan sikerült ezt elérnie, amikor csak arról lehet hallani, hogy állami támogatást csak kormányközeli önkormányzatok, polgármesterek kapnak?

Igen, Megyei Közgyűlés jobboldali frakciójában, de független képviselőként dolgozom. Természetesen a frakció mindenkori döntéseit kell szem előtt tartanom, de a fő célom a település, Császártöltés képviselete. Ezt úgy tudom elérni, hogy a Közgyűlés tagjainak nagy részével személyes, jó kapcsolatot alakítottam ki, és a meghatározó, jelentősebb politikai súlyt képviselő jobb-és baloldali frakciótagok ismerik Császártöltés céljait, terveit. Egy település csak úgy mehet előre, ha beruház, ha újat alkot. Ez csak pályázatok útján valósulhat meg. A hibátlan pályázat benyújtása ma már alapvető követelmény, ezt szinte minden pályázó meg tudja csinálni, csináltatni. Tapasztalataim azt mutatják, hogy egy-egy támogatás elnyeréséhez minden alkalommal szükség volt a személyes kapcsolataimra, mert ezek nélkül nagyobb összegű támogatás elnyerésére esély sem lett volna. Ez minden szinten így működik, még ha a kormányzati kommunikáció mást sugall is.

– A település történetében eddig a legnagyobb volumenű vállalkozás, mind anyagiakban, mind pedig a munka léptékét illetően a szennyvízcsatorna hálózat-, és szennyvíztisztító telep építés volt. Mára elkészültek a munkák, kérem, hogy ennek folyamatáról tájékoztassuk az olvasókat.

A tervezett költség 75%-át, 750 millió forintot sikerült pályázati úton elnyerni ehhez, így a lakossági hozzájárulás talán nem jelent túl nagy terhet egy-egy családnak. A kivitelezés egy év alatt befejeződött, a bekerülési költség az eredeti 972 millió forintos vállalkozói összeget nem lépte túl. Úgy gondolom a munka minőségével, gyorsaságával a lakosság teljes mértékben elégedett lehet. A mai napig több, mint 400 bekötés történt meg, probléma azonban, hogy az ingatlantulajdonosok 4-5%-a elmaradt a befizetéssel. Ezt sajnos csak behajtás útján tudjuk foganatosítani, de minden esetben megtesszük.

A bekötések során felmerülő hibák helyrehozása a kivitelező részéről szinte azonnal megtörténik. Az önkormányzat a benyújtott végszámlát kifizette, a hat hónapos próbaidő folyamatban van, az eddig mért vízminőségi adatok mind értékhatáron belüliek.

A Viziközmű Társulat a előkészítési és lebonyolítási munkák során rendszeres, folyamatos, pontos munkát végzett. Ezúton is megköszönöm a vezetők Angeli János és Liska Antal munkáját, valamint a Társulat többi tagjának segítőkész hozzáállását.

A szennyvízcsatorna-hálózat ünnepélyes átadása még a próbaüzem befejezése előtt megtörténik.

– A legújabb siker az iskolafelújítási pályázaton elnyert 177,9 millió forintos állami támogatás. A médiában sok település tiltakozott a szerinte rossz elosztás miatt. Mit tud arról, mi alapján született meg a döntés?

A megyében a túljelentkezés kilencszeres volt, aminek jogossága- véleményem szerint is- megalapozott. Sok oktatási intézményben jártam a környéken ahol katasztrofális állapotok között vannak a gyerekek. Ez a kilenc támogatott pályázat csepp a tengerben, mert a XXI. századnak megfelelő intézmények kialakítása kormányzati felelősség, viszont az is igaz, hogy 60-70 fős gyereklétszám mellett nem szabad iskolát fenntartani.

Ahhoz, hogy a mi pályázatunk

Az iskolafelújítás már halasztthatatlan nálunk is.

sikeres legyen három dolognak kellett egybeesnie. A felújítás szükségességének, a kapcsolati rendszer meglétének, és a kistérségi oktatási rendszerhez történt csatlakozásnak. Ez az épület 1943-ban épült, azóta felújítva nem volt, csak egy új szárny hozzáépítése történt meg. Az utóbbi négy-öt évben saját erőből már rendbehoztunk néhány tantermet, a tantestületi szobát, az igazgatói-és helyettesi irodákat. A tető, a nyílászárok, az elektromos-és fűtési rendszer azonban már annyira elavult, hogy ezen a foltozgatás már nem segít, a teljes felújítás szükséges. Korszerűvé kell tenni a vizesblokkokat, és

szép festett üvegablakok. Plébános urunk el is mondta a templom és főbb berendezéseinek, díszeinek történetét. Utolsó látnivalóként a tájházat és a benne lévő kiállítások anyagát szemléltük meg. Itt is csak elismerő szavak hangzottak el a látogatóktól. A séták során a tagok által feltett kérdésekre igyekeztem mindig a lehető legprecízebb válaszokat megadni. Még így is alig kapott pihenőt a szám, annyit kellett beszélnem. De legalább arról tudtam, ami egyrészt büszkeséggel tölt el, másrészt meg igazán érdekel - Császártöltésről, az itt élő emberekről, a viselt dolgaikról és az elért eredményeikről.

A találkozó végén a tagtársak közül elég sokan megköszönték az egész napot. Mint többen is mondták; egyáltalán nem bánták meg, hogy eljöttek hozzánk és itt tölthettek el egypár felejthetetlen órát. Sőt! Sok új információval meg élménnyel lettek gazdagabbak és szívesen visszajönnének máskor is. Aztán elköszöntek, majd hazatávoztak.

Végezetül én nagyon szépen köszönöm mindazoknak, akik a szervezésben és a lebonyolításban segítettek, meg azoknak is, akik a jelenlétükkel, őszinte érdeklődésükkel és útbaigazításaikkal e találkozó sikeréhez hozzájárultak.

Bolvári Csaba

Anyakönyvi Hírek

Legutóbbi számunk megjelenése óta több kis újszülöttet, három ifjú párt köszönthetünk. Valamennyiüknek gratulálunk. Útravalóul Sütő András gondolatait idézzük:

„A nap kihűl, a föld kiszárad. Az ég üres lesz nélküled,
és én senki vagyok, ha te nem vagy velem. Annyira szeretlek!"

Születtek:

Gróf Amina,
anyukája: Gróf Nelli

Nebl Heide,
anyukája: Haszilló Bernadett

Wessenhoffer Róbert,
anyukája: Szántó Réka

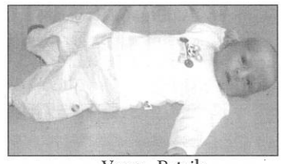

Varga Patrik

Baranyai Baltazár Ottó,
anyukája: Illés Anett

Szvetnyik Lilien,
anyukája: Szeitz Éva

Házasságot kötöttek:

Frick József
és
Ádám Adrienn

Gatter Erhard
és
Viszmeg Anita

Albert Gábor
és
Iván Anita

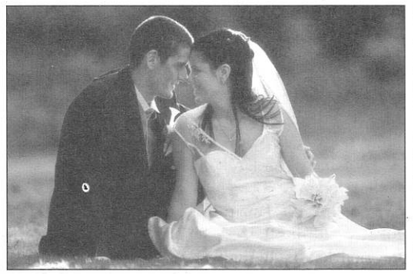

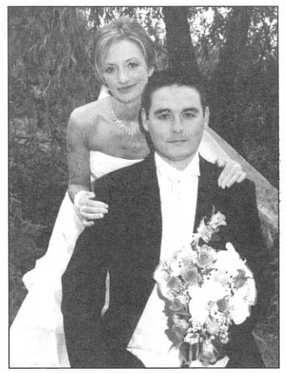

Egyházi hírek

Császártöltés, 2008. október - november hónap

Október a Rózsafűzér hónapja. Esténként 5 órakor a templomban közösen imádkozzuk a rózsafűzért. Akik nem tudnak eljönni, imádkozzák otthon, és kapcsolódjanak be a családtagok is. A családi közös imát Isten sok kegyelmével jutalmazza.

Október 4. Assisi Szent Ferenc emléknapja.
Október 7. Rózsafűzér Királynője ünnepe.
Október8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Magyarország Főpatronájának az ünnepe.
Október 15. Avilai (Nagy) Szent Teréz ünnepe.
Október 18. Szt. Lukács evangélista ünnepe.
Október 19-én, missziós vasárnap gyűjtés a missziók javára.
Október 23. csütörtök: Nemzeti ünnepünk

Október 26-án, vasárnap: 10 órakor tartjuk meg a Szent Simon és Szent Tádé apostolok, védőszentjeink ünnepével kapcsolatos TEMPLOMUNK BÚCSÚI SZENTMISÉJÉT.

Anyaszentegyházunk megnyitja kegyelmi kincstárát, hogy teljes búcsút nyerhessünk.

Ehhez szükséges a szentgyónás, szentáldozás és ima a pápa szándékára.

A búcsúi szentmisét és az ünnepi beszédet Burányi Roland keceli új plébános tartja meg.

A szentmise után következik a felújított Szentháromság szobor megáldása. Köszönetet mondunk Bertus István restaurátornak, és mindazoknak, akik adományaikkal támogatták a szobor felújítását.

November 1. szombat, Mindenszentek ünnepe. Az összes üdvözült lélek, a Dicsőséges Egyház örömünnepe.

Délután 2-órakor az ÚJ TEMETŐBEN imádkozzuk a Mindenszentek litániáját, utána szenteljük a sírokat.

Délután 1/4 4-kor a RÉGI TEMETŐBEN végigjárjuk a keresztutat, utána szenteljük a sírokat.

Este 5-kor szentmise az összes megholtért.
November 2.vasárnap: Halottak napja.
Reggel 8-kor szentmise halottainkért.
10-kor ünnepélyes szentmise az összes megholtért.
11-kor gyászmise Kiscsalán.

November 19-én, vasárnap 10 órakor elsőáldozásra készülők bemutatása a szentmisén.

November 9-én, vasárnap Kiscsalán 11-kor Szt. Imre búcsúi szentmise.

November 16-án, vasárnap 10 órakor: Jubiláló házasok közös hálaadó szentmiséje.

November 25. Krisztus Király ünnepén, az egyházi év utolsó vasárnapján tartjuk meg
a karitász gyűjtést a szegények javára, valamint a szociális intézményeink működtetésére.

Erzsébet-kenyeret fogunk megáldani és osztani.

November 30-án, advent vasárnapjával kezdődik a karácsonyra való felkészülés.

Fejes László
apát

Családfakutatók szakmai napja a Teleházban

A Magyarországi Németek Családfakutató Egyesülete (német nevének rövidítése: AKuFF) 2008. szeptember 27-ére községünkbe tervezte a soron következő szakmai napjának megtartását.

Ez az egyesület 2000. novemberében Baján alakult meg azzal, hogy a családfakutatókat egy szervezetbe tömörítse, egymás kutatási tevékenységét megismerje, az információcserét elősegítse, valamint a kutatáshoz szükséges szakmai segítségnyújtást és a tudományos hátteret biztosítsa. Ezeken kívül érdeklődési körébe tartozik a magyarországi svábság története, a helytörténet, valamint a történelmi segédtudományok (címertan, pecséttan, archontológia, kitüntetés-jelvénytan, térképészet stb.) művelése is. A tagok elsősorban a magyarországi németek eredetével és leszármazásával foglalkoznak, de természetesen nem zárják ki a magyar, illetve más nemzetiségek kutatását sem. Az egyesület tevékenysége kiterjed egész Magyarországra, sőt: a németországi Sindelfingen-ben működik az anya/testvér egyesülete az Arbeitskreis Donauschwäbischer Familienforscher (AKdFF). Az egyes kutatók az elért eredményeiket időnként az egyesület honlapján és folyóiratában, egy-egy település „Ortsippen"- vagy „Familien-buch"-jában és más kiadványokban (esetleg a médiákban is) teszik közre.

Az egyesület évente 3-4 alkalommal szervez szakmai napokat mindig más helyszínen. Most került sor Császártöltésre. Természetesen ezeknek a találkozóknak a megszervezéséhez és lebonyolításához anyagi források is szükségesek, amelyeket rendszerint az aktuális helyi német kisebbségi önkormányzatok és a helyi önkormányzatok viselnek, illetve erejükhöz mérten támogatnak. Ezek mellett némi emberi segítségnyújtás is szükséges - értem ez alatt a szervezést, az előkészítés és a lebonyolítás körüli teendőket. A találkozóra meg kell hívni a tagságot és fel kell kérni különféle szakembereket egy-egy érdekesnek vélt téma előadására. A helyszínt előzőleg be kell rendezni, azután érkező vendégeket fogadni kell. Aki pedig előad egy témát, vagy programot, annak először is fel kell erre készülnie, majd ezt a maga idejében meg is kell tartania. A résztvevők étkeztetését is meg kell oldani, mivel a szakmai nap rendszerint kora délelőtt kezdődik, és olykor késő délutánig is eltart. Az aktuális településen mindig szokott lenni egy kis helyismereti séta is, amikor bemutatjuk a nevezetességeket. Ez nálunk is így történt.

A császártöltési Teleházba szervezett találkozóra az egyesület mintegy 110 nyilvántartott tagjából szerencsésen meg is érkezett 57 személy, akiket kávéval, üdítővel és kuriózum jellegűnek bizonyult „krumpliárá kriehlá"-val fogadtunk. Ez utóbbiból a helyi segítők mintegy 500 db-ot készítettek, amihez bizony reggel 5-kor kellett nekifognia a 8 fős szervező stábnak úgy, hogy fél kilencre készen és frissen tálalva legyen. A tíz órai hivatalos kezdésig ennek javát igen jó étvággyal el is fogyasztottuk. Közben az egyesületi tagok elintézték maguk közt a regisztrációt. Megkapták az ebédjegyüket és az egyesület újságjából - mert ilyen is van! - egy példányt. Az egyesület rendelkezik egy saját, mintegy 250 kötetet számláló speciális szakkönyvekből álló magánkönyvtárral is. E könyveket csak a tagok kölcsönözhetik ki a következő találkozóig szóló időszakra, majd visszaadják. Időközben megérkeztek a felkért előadók és a VIP-személyek is. Az élénk szemlélődés és zsongás (kötetlen szakmai tapasztalat- és eszmecsere) csak az elnök ismételt szavára ült el. Kezdődtek az előadások, amelyeket osztatlan figyelem kisért - nemcsak a jelenlévő tagok részéről, hanem még a mintegy 10 fős helyi érdeklődő részéről is.

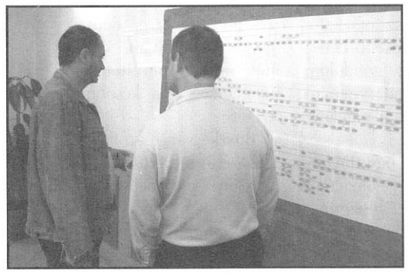

Először a Polgármesteri Hivatal részéről a köszöntő szavak hangzottak el, majd Császártöltés jelenéről egy kis ismertető. Ezt követte a helyi Német Kisebbségi Önkormányzat elnökének köszöntője és tájékoztatója a jelenlegi császártöltési sváb nemzetiségi helyzetről. Ezután dr. Pentz Kornél az egyesület elnöke beszámolt az elmúlt találkozó óta az egyesület ügyeiről és a bekövetkezett eseményekről. Majd jelen sorok írója dióhéjban felvázolta Császártöltés község eredetét és történetét a telepítéstől kezdve az egészen közeli múltig. A találkozónak szakmai témákban 2 vendég előadója is volt, akik igen gazdagon illusztrált anyagokkal érkeztek. Lakatos Andor a Kalocsai Érseki Levéltár igazgatója velősen elmondta az anyakönyvek digitalizációjának lehetőségeit a levéltárakban. A helybeli származású Knipl István régész és kutató pedig 'a Volksbund Magyarországon és Császártöltésen' címmel tartotta meg igen ütősre sikerült előadását. Előtte felszólalásként Rudolf László a 'Bukovinai székely családok' című, 16 kötetből álló könyvsorozatának megjelenési ütemtervét, kutatási és közlési módszerét adta elő. A rendelkezésre álló idő rövidsége miatt „A császártöltési családfakutatás folyamata és eredményei" címmel Bolvári Csaba bemutatója - többek bánatára, hiszen ez lett volna az egyik fő attrakció - sajnos elmaradt. Azonban ízelítőül a beállított paravánokra kifüggesztve egy felmenői és 4 leszármazási családfa volt látható, illetve 2 könyvbe (a császártöltési római katolikus egyház anyakönyi bejegyzéseiből készített esketési, illetve halálozási névmutatók) bele lehetett nézni.

Mintegy másfél órás késéssel az öreg temetőn keresztül mentünk ebédelni a Gösser Fogadóba - eközben sokan meg-megálltak körbenézni és persze fényképeket készíteni a kálváriáról és a még megmaradt régi sváb síremlékekről. Az éhes tagságot itt 3-féle menüvel kínálták. Mindenkinek nagyon ízlett az előzőleg kiválasztott és megrendelt étel. A kiszolgálás (megterítés és felszolgálás) is remekre sikerült.

Visszafelé a Teleházhoz már a fő utcán haladtunk. Egy kis kitérőt tettünk a Főkáptalan pincesorra, ahol egyszerre 2 helyi csodával is szembesülhettek vendégeink: egyrészt a táj és a környezet összhangjával, másrészt pedig a hosszan elnyúló présházas pincesori élettel - hiszen szüret ideje és gyönyörű időjárásunk volt.

A figyelmesebbek elképedve láthattak itt (többek közt) élőben 3 fehér gémet elhúzni a fejünk felett, majd leszállni a Vörös-mocsárba. Mások meg nem is gondolták volna, hogy ami a térképeken a Sárközt és a Kiskunságot elválasztó vonal, az a valójában egy helyenként 10 és 30 méter közötti magas olyan löszfalat jelent, amibe eleink az első pincéket fúrták, ezek meg nem szakadnak be. Többen szerették volna megkóstolni a finom császártöltési borokat, de erre már nem jutott lehetőség a napi program zsúfoltsága és a reánk váró újabb látnivalók miatt. Meg hát egy ekkora csoportot - ráadásul a szüreti munkák közepette - igazán hangulatos helyre nálunk nemigen lehet elvinni és ott jóltartani. Jóindulatúan meg is jegyezték, hogy a falusi turizmus terén van még fejleszteni valónk, sőt ötleteket is adtak.

Előbb megcsodáltuk községünk központját, az intézményi középületeket és köztéri emlékműveket. Majd bementünk a templomba, ahol az egyszerű és praktikus elrendezés kontrasztjaként szinte

a mozgáskorlátozottak számára is használhatóvá kell tenni az épületet. Szükséges a burkolatok cseréje, az udvar rendbetétele is. Ehhez azonban egy olyan nagyságrendű összeg kell, amit saját erőből nem tudtunk volna előteremteni.

– Az Önkormányzatnak ez mennyibe fog kerülni? Megvalósíthatók-e ebből az összegből a tervezett munkák?

Az összköltség várhatóan 200 millió forint, tehát az Önkormányzatnak 20 millió forintot kell ehhez biztosítania.

A felújítás közbeszerzési eljárás után kezdődhet meg. A finanszírozás miatt csak tőkeerős, hitelképes fővállalkozó indulhat ezen, mert a beruházás Úniós támogatású. Tehát a pályázati pénzt csak akkor kapja meg a kivitelező, ha a munkák elkészültek, azt átadták és elszámoltak vele. A 200 millió forintot a vállalkozónak meg kell előlegeznie, és körülbelül csak két év után lesz kiegyenlítve e befektetése.

– A tervek szerint az óvoda is átköltözik ebbe az új épületbe. Miért történt így a pályázat benyújtása? Megoldható-e az óvodások elkülönítése?

Településünkön a felmérések szerint a gyereklétszám a maitól nagyságrendben nem fog eltérni. Az iskola egykor 400 gyerek befogadására épült, ma 152 fő a tanulólétszám. Az a pénz, amit a működésre kapunk létszámfüggő, tehát a 152 gyerek után jár, viszont az épületet fűteni, világítani, takarítani, vagyis fenntartani úgyanúgy kell. Ezt mai energiaárak mellett egyetlen önkormányzat sem tudja folyamatosan biztosítani. Az épület olyan, hogy nem lehet lerekeszteni, és azt is tudjuk, ha valami nem a saját zsebünkre megy, akkor a takarékoskodást nem tartjuk túl lényegesnek.

Az óvoda jelenlegi épülete ugyanolyan állapotú mint az iskola, pedig folyamatos karbantartására, felújítására eddig is sok pénzt áldoztunk. Ez is kihasználatlan, mivel az óvodások is kevesen vannak. A majdani új épületszárny kialakítása az aktív és a nyugdíjas intézményvezetők szakmai véleményének, tanácsainak kikérése mellett történik majd meg. A gyerekek részére ugyanolyan biztonságos, barátságos teret biztosítunk majd, mint eddig.

– Kisgyerekes anyukák fordultak beadvánnyal a testülethez azzal, hogy három éven aluli gyermeküket szeretnék az óvodában elhelyezni. Ennek milyen feltételei vannak?

Mindenkinek tudomásul kell vennie, hogy óvodába 3. életévét betöltött gyermeket lehet csak felvenni. Állami normatíva ennél fiatalabb korú gyermekre nem igényelhető. Amíg az óvoda a helyi önkormányzat fenntartása alatt állt, az önkormányzat hozzájárult ahhoz, hogy két és fél éves, szobatiszta, magát megértető gyermeket is felvegyen, amennyiben az édesanya hivatalos munkaviszonyt létesített. A 2007/2008-as tanévtől kezdve az óvoda átkerült a KTKT-ba, azóta a törvény betartása sokkal szigorúbb ellenőrzés alá esik. Természetesen most is mindent megteszünk azért, hogy a munkába álló, GYES-en lévő kismamák gyermekeit felvegyük, de a gyereknek ekkor is el kell érnie a fennt említett fejlettségi szintet.

Évek óta próbálkozunk az úgynevezett bölcsöde-óvoda program megvalósításával, de ennek nagyon szigorú ÁNTSZ és ÁSZ előírásai vannak. Most is érkezett egy erre irányuló kérelem, de ehhez még a szükséges gyermeklétszám sincsen meg, nem beszélve az egyéb feltételekről. Az aláírást gyűjtők - Dr Márin Istvánné és a védőnő, Wicker Jánosné - sajnos nem teljes körűen tájékoztatták a szülőket a feltételekről. Így például arról, hogy a bölcsődei csoportba csak olyan szülő gyermeke vehető fel, aki 8 órás bejelentett munkaviszonyt tud igazolni, és a napi térítési költség is - amit a szülőnek vállalnia kell - jóval meghaladja az óvodaiét.

A jövőre nézve, a jogszabály szerint 2009/2010-es tanévtől az óvodába felvehető gyermekek életkorát két éves kortól határozzák meg. De ez is szigorú feltételekhez lesz kötve, amit decemberben tárgyal majd az országgyűlés. Mindemellett a szakemberek véleménye az, hogy ez egy szükséges, de rossz megoldás, a gyermeknek 3 éves koráig az édesanyja mellett lenne a helye.

Az Önkormányzat és jómagam is mindig a gyerekek érdekét tartottam szem előtt. Ha valaki kicsit eljátszik a számokkal és összehasonlítja azt, hogy mit fizet például adóban az önkormányzatnak (amit a kormányzat ír elő), és mit kap vissza a gyerekein keresztül, ezt egyértelműen láthatja. Vegyünk egy kétgyerekes, átlagos családot, aki házzal, autóval rendelkezik. Az erre fizetett adója évi 20.000,- Ft körül van. Iskolás gyermekei ha közép-vagy főiskolások 20-22.000,- Ft beiskolázási segélyben részesülnek. A kisebbek ingyentankönyve, osztálykirándulásának, óvodai csoportok kirándulásának támogatása szintén ugyanezt az összeget teszi ki. De megemlíthetném itt a nyelvvizsga támogatást, az ingyenes úszásoktatást, az újszülöttek támogatását is. Ezeket a pénzek nem járnak automatikusan, nem az állam adja, és az önkormányzatok igen elenyésző százaléka szán erre forrást.

-Mit tart fontosnak 2010-ig?

A legfontosabb a működtetés eddigi színvonalának megtartása, a nem kötelező feladatok és egyesületek támogatása folyamatos legyen. Tudjuk támogatni az időseket, a gyerekes családokat, a rászorulókat egyaránt. Tartsuk meg azokat az ünnepeinket, amelyek a közösség életét jobbá teszik.

A közeljövőben átadjuk a Kilátót, 2009. tavaszán felépítjük az öreg temetőben a halottak búcsúztatását szolgáló kápolnát, hozzáfogunk és erre az időpontra befejezzük az iskola felújítását.

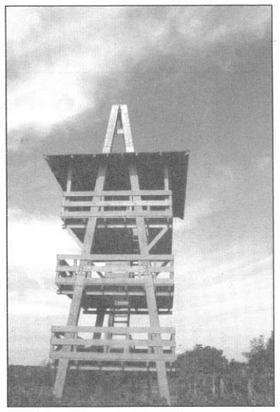

Reményeim szerint addig elkészül a szolgáltató ház is, és ha a Hegyközség és a gazdák is partnerek benne előrébb tudunk lépni a borturizmus terén is.

Úgy gondolom, hogy 2010. végére egy olyan teljes infrastruktúrával, új és felújított intézményekkel ellátott, szilárd gazdasági alapokon álló településen élhetünk majd, amelyet sokan megirigyelhetnek. De nem állunk meg! Még sok, a községet szebbítő, fejlesztő tervünk van, ami a lakosság, a képviselőtestület összefogásával megvalósításra vár.

Hírek innen-onnan

Október 1 - 31. napja között történik a beiskolázási segély, tankönyvtámogatás kifizetése a Polgármesteri Hivatal pénztárában. A juttatáshoz szeptember. napja után kiállított iskolalátogatási igazolást kell leadni.

Október 11. napján Török Gábor és Nagyapáti Beáta esküvője és lakodalma lesz a Polgármesteri Hivatalban és a Teleházban.

Október 22-én az iskolások a Halloween ünnepét rendezik meg a tornateremben

Október 23-a és november 2-a között lesz az őszi szünet. Az óvoda - kivéve a munkaszünetes hétvégét - ebben az időszakban is nyitva tart.

Október 25-én Antóni Anett és Németh Zalán esküvője a Polgármesteri Hivatalban, illet ugyanezen a napon Markó Edit és Seres Ferenc esküvője és lakodalma a Teleházban.

Október 26-án a császártöltési búcsú, valamint a 10,00 órás mise után a felújított szentháromság szobor újraszentelése lesz a templom előtti téren. -

November 2. napján halottainkra emlékezünk.

November 7-én Márton napi lampionos felvonulást rendeznek az óvónénik. A gyerekek szüleik és az óvónénik átsétálnak a templomba, azután libatöpörtyűt és libazsíros kenyeret kóstolhat mindenki az óvodában.

November 9-én, vasárnap délután az Idősek Napját rendezzük meg a Teleházban. Szeretettel várunk minden 60 éves, és annál idősebb helyi lakost és társát. A császártöltési gyerekek műsora után Kovács Kati szórakoztatja majd a jelenlévőket. Az ünnepségre mindenki névre szóló meghívást kap.

November 22-én az iskolai SZMK szervezésében jótékonysági iskolabál lesz a Teleházban. Minden szülőt, támogatót szeretettel várnak.

Császártöltésről indultak

A napokban kaptam egy váratlan felkérést, bevallom még a szívem is megdobbant. Nem a feladat nagyságától, jellegétől, hanem attól, hogy Császártöltésről egy régi, kedves osztálytársam - aki talán több is volt nekem, mint osztálytárs- közvetítésével felkértek arra, hogy írjak magamról, a múltról, és a jelenről. Miközben írtam az életrajzomat a szívem többet vert a szokásosnál.

Bergmann László vagyok, 1958. április 23-án születtem Császártöltésen. Néhai szüleim is Császártöltésen születtek, ott is éltek halálukig. Apám Bergmann Mátyás, aki fakitermelőként dolgozott az erdészetben, majd szőlőterületet művelt, borászkodott, mint szinte minden császártöltési férfi. Állatokat is tartott. Volt tehenünk, bikánk, kisborjúnk is, amire én nagyon szívesen emlékszem vissza. Édesanyám, a háztartási munka elvégzése mellett folyamatosan részt vett a fent említett munkákban. Ezek nagyon nehéz fizikai munkák voltak, de csinálni kellett, ebből éltünk. Bergmann Mátyásné született Márin Zsuzsanna, a faluban Cúze néni, a fiatalabbaknak Zsuzsa néni volt. Van egy bátyám, Bergmann János, aki Császártöltésen él, ő folytatta a szülői hagyományt, szőlészkedik és mezőgazdasági tevékenységet folytat. Vele folyamatosan tartom telefonon a kapcsolatot, személyesen sajnos ritkábban. Amikor beszélgetünk mindig kérdezősködöm, hogy mi van ezzel, azzal az emberrel, él-e még, mit csinál. Sajnos egyre több emberről tudom, hogy már nem él, ezek nálam idősebbek, de sajnos sok fiatalabb is meghalt már (motorbalesetek, leukémia, stb.).

Egy ilyen jellegű áttekintést akkor teszek, amikor felmegyünk a szülőkhöz a temetőbe. Akkor végig szoktam nézni a sírkőfeliratokat, és ott szembesülök azzal a ténnyel, hogy az ismerősök közül már mennyien nem élnek. Látom a sírkövön lévő képről visszanézni rám azt a bácsit, aki elvert ostorral, mivel, mint „ nagyon jó gyerekek"menet közben mindig felemeltük a szénaszállításhoz használt rudakat, amik lelógtak a stráfkocsiról. Rám néz a régi postásunk is, aki sajnos fiatalon meghalt.

A faluban élnek még nagyon közeli rokonaim, unokatestvéremék, nagybátyámék. Rájuk is szeretettel emlékszem. Egymás mellett éltünk, az unokatestvérekkel együtt nőttünk fel a Marx utcában. Amikor a szülők egész nap, reggeltől-estig dolgoztak, minket a nagymamánk, Márin Jánosné nevelt, ő főzött nekünk.

Kisgyermek koromat ebben a faluban éltem le. Visszagondolva megállapítottam magamról, hogy egy aktív, izgő-mozgó gyermek voltam. Már az első „izgésemmozgásom" majdnem az életembe került. Az történt ugyanis, hogy édesanyám, nagymamám és a bátyám, meg persze én, mint 3 éves nagyfiú, együtt mostuk a szennyest a bágernál. A szappan lecsúszott a teknőről, és én, mint a legjobb úszó, úgy gondoltam, hogy megkeressem a víz alatt, utánaeredtem. Szerencsére a bátyám észrevette a dolgot, utánam úszott és kihúzott.

Szeretettel emlékszem vissza a tőzegben eltöltött szabadidőkre. Nagyon sokat horgásztunk, madárfészkeket szedtünk, és szinte minden nap fociztunk.

Az általános iskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Szeretettel emlékszem vissza a tanáraimra, régi osztályfőnökömre, Manci nénire, aki szeretettel, odaadással foglalkozott velünk. Eszembe jutnak a nevelő szándékkal adott körmösök, amiknek megvolt az eredményük. Jó tanuló lettem, és folyamatosan tanultam. Más akartam lenni talán, mint, amit a falu kínált: a szőlőművelés és mezőgazdasági munka lehetősége. Mély nyomot hagyott bennem az a kulturális kibontakozási lehetőség, amit itt kaptam. Egy sváb táncccsoportnak harmonikázhattam, és volt egy harmonika együttesünk is. Itt szeretném megemlíteni Kőmíves Péter tanár urat, és feleségét Marika nénit, aki ezt a táncccsoportot alapították és folyamatosan menedzselték is. Nagyon sok emlékem van az általános iskoláról, és erről az időszakról, de ezekről több oldalt lehetne írni.

14 éves koromig ott éltem a faluban, ezt követően Pécsre kerültem a Pollack Mihály Építőipari Szakközépiskolába. Sosem felejtem el, amikor édesanyám lekísért a buszhoz, a bőröndöm a kerékpár csomagtartóján volt. Benne a ruháim, költöztem Pécsre a kollégiumba. Fájdalmas, de várakozással teli gyalogút volt ez a majdnem egy kilométer. Volt időnk édesanyámmal megbeszélni a dolgokat. Vigyázz fiacskám magadra, írjál, fogadj szót, rosszat ne halljak rólad, stb.... Útközben találkoztunk egy nénivel, aki azt mondta: „Na majd meglátod Cúzé, a fiad már nem fog többet hazajönni." Igaza lett. Hazamentem én többször, de azt követően tartósan már nem ott laktam. Az első időszak a nagyvárosban nehéz és szokatlan volt. Később megszoktam, és azt követően nem is akartam már falun lakni, annak ellenére sem, hogy a szívem odahúzott. A pécsi évek meghatározóak voltak. Kollégista lettem olyan helyen, ahol a rend és a fegyelem volt az úr. Kötelező szilenciumok, este fél 10-ig tanulás. A hazautazás ajándék volt, nem úgy, mint most. Más lettem. Gondoskodtam magamról, mostam, néha vasaltam, természetesen amikor hazajöttem én is mindig hoztam a rengeteg szennyest. Édesanyám az első iskolai értekezleten elsírta magát, amikor az igazgató az alábbi szavakkal köszöntötte a megjelenteket:" Köszöntök mindenkit. Ez egy nagyon híres iskola, itt elvárások vannak, akinek ez nem tetszik mehet haza. Ide nem hívtunk senkit." Anyám akkor azt mondta könnyes szemmel:"Fiam, fogod te ezt itt bírni? Nem jössz haza?" Erre én azt feleltem:" Nem." Az egész iskola szelleme végig hatással volt rám, tanultam, és jó tanuló lettem. Sok barátom lett Pécsen is, főleg kollégisták. Nem felejtettem el az otthoni barátaimat sem. Közülük is mindenki máshol tanult. Sokan jártak Bajára, többen mentek Szegedre, Kiskőrösre, Kecskemétre. Mindenkiben megvolt a vágy, hogy hétvégén találkozzunk, egy jót beszélgessünk, bulizzunk. Szerettem a zenét, mint írtam harmonikáztam, de szerettem a beatzenét is. Androméda néven alapítottunk egy kis zenekart, amely nagyon rövid életű volt. Néhány fellépésünk volt Császártöltésen és Kecelen is. Nem tudtuk felvenni a versenyt a Lenkehegyi Attiláék zenekarával. Ebben az időben kezdtük meg a diszkózást Lósz Jóskával. Ez remekül ment. Sok fellépésünk volt Kecelen és Császártöltésen is. Sosem felejtem el. Többen várták rendszeresen a pécsi buszt, amivel hazajöttem, és mindig részedtek arra, hogy csináljunk este egy bulit. Ott mindig összefutottam a barátaimmal, lányokkal-fúkkal. Együtt örültünk a találkozásoknak Márin Toncsival, Szabó Klárival, Hengerics Valival, Bujdosó Erzsivel, Scheibl Klárival. Persze még sokan másokkal is. A középiskolás évek -sok szép emlékkel- gyorsan elmúltak. Ezt követően jelentkeztem a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolára. A kötődésem a faluhoz mindig megmaradt. Rendszeresen jártam haza szüleimhez és barátaimhoz, valahogy itt éreztem igazán jól magam. Tovább ment a diszkózás, a hajnalig tartó beszélgetések az utcán, a padon barátokkal, barátnőkkel. Emlékezetesek a májusfatáncok, a húsvéti locsolások és a többi rendezvény is.

A főiskolás évek alatt ismerkedtem meg a feleségemmel, Soltész Edittel, aki a tanárképző angol-orosz szakára járt. Vele nagyon sokat nosztalgiáztunk Pécsről. Ős is imádta ezt a várost. Talán soha nem tudtuk kiheverni, hogy eljöttünk onnan. Sok szép emlékkel a tarsolyunkban, diplomát szerezve, 1979-ben költöztünk Pécsről. Ő Szabolcs-Szatmár megyében, Vásárosnaményban született. Nyíregyházán kezdtük a közös életünket, először albérletben, majd szülői segítséggel be tudtunk fizetni egy lakásra. Én a megyei tanács építési osztályán kaptam állást, a feleségem pedig egy helyi általános iskolában indította el az angol szakot. Mindkettőnknek megvolt a feladata, tele voltunk energiával, célokkal. A szüleim nagyon nehezen tudták megemészteni, hogy ilyen messzire eljöttem otthonról. Az esküvőnk Császártöltésen volt. Nehéz volt a sváb és a szabolcsi szokásokat összehozni az esküvő

kapcsán, de sikerült. 1981-ben megszületett László nevű fiunk. Ő a helyi főiskolán elvégezte a földrajz-biológia szakot. Most barátjával együtt egy vállalkozásban dolgoznak.

A nyíregyházi évek jól teltek el. Volt saját lakásunk, munkahelyünk, viszonylag jól kerestünk. Én közben magántervező is lettem, nejem magán angolórákat adott. Sokat gondolok vissza arra az időszakra, mennyire jó volt. Az emberek mennyire mások voltak, nem mindig a pénz volt az elsődleges. A jó munkám elismeréseként is többször vehettem át kitüntetést, ahogyan a feleségem is. Edit később gimnáziumi tanár lett, ma is a Nyíregyházi Vasvári Gimnáziumban tanít. Megtehettük, hogy szinte minden évben külföldön nyaraljunk. Hol egyedül a család, hol a gimnazista gyerekekkel. Többször szerveztünk utat Angliába, Franciaországba, az idén is voltunk egy ilyenen Wales-London- Párizs volt az uticél.

Az én munkahelyem 1990-ben megváltozott. A megyei tanácsi múlt után egy tervező irodát alapítottam, majd a tervezés mellett egy német tulajdonban lévő műanyagcső gyár kereskedelmi képviselete, nagykereskedői letünk. Ez a feladat remekül ment, az ország számtalan építkezésére szállítottunk.. Közben, 1996-ban építettünk egy üzletházat, ahol a szerelvények és a csövek mellett már csempéket, fürdőszobai felszereléseket, különböző műszaki cikkeket is árultunk.

Közben nem szakítva teljesen a szakmámmal, itt Nyíregyházán sorházakat építettünk, saját beruházásban. Mintegy 25 lakást építettünk fel. Sajnos láttuk, hogy a lakásépítések és az állami beruházások is csökkenő félben vannak, ezért mindkét tevékenységet abbahagytam.

Ötven éves vagyok. Többször elgondolkodom a jövőről. Mit is várhatok magamtól, az országtól. Egészséges vagyok - kisebb betegséggel-, van erőm, úgy gondolom, még hasznos munkát végezni, amiből el tudom tartani magamat és családomat.

Jelenleg felkérésre, egy dinamikusan fejlődő pénzügyi tanácsadó cégnél dolgozom. Élvezem a munkát, és van előrelépési lehetőségem Nem vagyok pesszimista típus, de néha azért elgondolkodom. Mennyire jobb volt a múlt, ott minden egyszerűbb és tisztább volt. Nem volt akkora különbség ember-és ember között. Mit hoz a jövő nekem és családomnak. De mindig arra az eredményre jutok: amíg bírja az ember nem szabad feladni, dolgozni kell, és örülni az életnek. Az egyik ismerősöm mindig azt mondja: „ Az ember életében szükség van az örömökre, sok kis örömre". Én is így próbálok élni. Örülni próbálok, ha kisüt a nap, ha megcsinálok valamit, fúrok-faragok. Szeretek barkácsolni, dolgozni, és ezt úgy érzem, otthonról hoztam. Bármennyire is elkerültem otthonról, én mindig az a falusi gyerek maradtam, akinek múltja, neveltetése meghatározta a későbbi életét

Büszke vagyok a falumra, ahonnan elindultam. Szerencsére a bátyám és a rokonok közül még sokan megvannak, élnek. Sajnos a szüleimmel már csak a temetőben tudok találkozni nagyritkán, amikor hazamegyek. Amikor a falu határában meglátom a gyárkéményt megdobban a szívem és eszembe jut a gyerekkorom. Hogy milyen jó gyerek voltam. Még annak a kéménynek a tetején is voltam és azt a pár darab téglát én dobtam le.

Sok minden köt engem ma is Császártöltéshez, de legfőképpen a bátyám, a nagybátyámék, a rokonság és a drága szüleim, akik ott fekszenek a temetőben.

A szép emlékek örökké megmaradnak, amiket nem felejtek el soha.

Bergmann László

Osztálytalálkozó 1958-2008

50 éves találkozót tartott augusztus 30-án az 1958-ban végzett 8. a. osztály. Az osztályba csak fiúk jártak. Az eltelt idő alatt ez volt a harmadik találkozó.

Sajnos a 33 fős létszámból már 11 fővel csökkent az osztálylétszám. Ők már nincsenek az élők sorában. Tanáraink közül is csak két tanárnő él, de ők is távol maradtak betegség, ill. a nagy távolság miatt. Ketten más elfoglaltság miatt nem tudtak részt venni, egy fő ismeretlen helyen van, hat pedig a meghívás ellenére sem jelentkezett. Osztályfőnökünk Angeli Tamás volt, ő sincs már közöttünk. Így 1/3-os részvétellel elevenítettük fel a régi iskolai éveket. Sok és szép emléket tudtunk visszaidézni. A közös, családias vacsora és hosszas beszélgetés után, mely fő témái már az unokák voltak, fogadalmat tettünk, hogy 5 év múlva újra találkozunk.

Jó egészséget és szép nyugdíjas éveket kívánva egymásnak a viszontlátás reményében búcsúztunk egymástól.

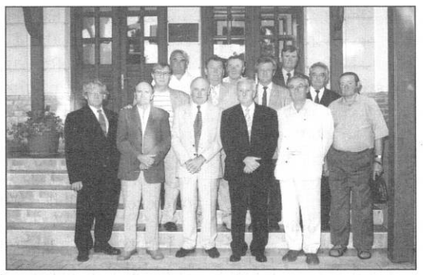

Első sor: Angeli János, Schaffer János, Lei Péter, Hirmann György, Heibl Tamás, Fekete István Péter.
Hátsó sor: Fekete István, Frémer Nándor, Gatter István, Schaffer György, dr Garai István, Klajó Mátyás, Ámann János

30 éves osztálytalálkozó

1978 júniusában végzett egy 32 fős osztály, Kőmíves Péter vezetésével. Abban az időben kuriózumnak számított, ha egy évfolyamon nem indulhatott párhuzamos osztály, nálunk ez így alakult. Sokan voltunk, de ennek ellenére jó osztályközösség alakult ki. Eddig minden 5. évben találkoztunk és mindig jó hangulatban teltek ezek az esték. Szerencsére nem kerültünk nagyon távol egymástól. Szinte mindannyian itt élünk a megyében, egyedül Dékány Rita költözött messzebbre, Tiszaújvárosba.

Sajnos négyen már nem lehetnek köztünk, és ezúttal a szokásosnál többen hiányoztak a névsorolvasásnál.

Bergmann Jánosné

Alsó sor: Lentner Éva, Kiss Éva, Kőmíves Péter osztályfőnök Wikker Rita, Walter Erzsébet, Szabó Csilla, Angeli Katalin
Középső sor: Lentner Lehel, Miks Angéla, Buchmüller Erzsébet, O Kovács Anna, Márin Éva, Lei Éva
Felső sor: Ámann József, Koch Gyula, Vári István, Berger Antal, Buchmüller György